

**Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k tématu Zdanění ekonomiky sdílení –
analýza možných daňových politik vzhledem k rozvoji ekonomiky sdílení**

(průzkumné stanovisko na žádost estonského předsednictví)

(2018/C 081/09)

Zpravodaj: **Giuseppe GUERINI**

Spoluzpravodaj: **Krister ANDERSSON**

Konzultace	průzkumné stanovisko (na žádost estonského předsednictví), 17. 3. 2017
Právní základ	Článek 304 Smlouvy o fungování Evropské unie
Odpovědná specializovaná sekce	Hospodářská a měnová unie, hospodářská a sociální soudržnost
Přijato ve specializované sekci	5. 10. 2017
Přijato na plenárním zasedání	19. 10. 2017
Plenární zasedání č.	529
Výsledek hlasování	168/0/1
(pro/proti/zdrželi se hlasování)	

1. Závěry a doporučení

1.1. EHSV se domnívá, že vzhledem k tomu, že ekonomika sdílení vytváří v rámci digitální ekonomiky sociální hodnotu, může být novou příležitostí k růstu a rozvoji v členských státech Evropské unie, neboť umožňuje mobilizovat netušené zdroje a vyvolat iniciativu jednotlivých občanů. EHSV jasně rozlišuje mezi ekonomikou sdílení, digitální ekonomikou či platformovou ekonomikou podle různé intenzity a rozsahu jejich rozměru začleňování a spolupráce.

1.2. Přestože šíření ekonomiky sdílení je podporováno a posilováno šířením nových informačních a komunikačních technologií, které našly skvělého pomocníka zejména v digitálních platformách a v plošném šíření chytrých telefonů, EHSV domnívá, že fenomén ekonomiky sdílení musí být posuzován jako celek a nesmí být zcela ztotožňován s digitální ekonomikou.

1.3. EHSV je toho názoru, že EU nesmí promarnit příležitost, kterou nabízí ekonomika sdílení v souvislosti s inovováním systémů vztahů mezi institucemi, podniky, občany a trhy. Vzhledem k mimořádné pružnosti a rychlosti vývoje tohoto odvětví je však nezbytné inteligentně a flexibilně přizpůsobit systémy daňové regulace a režimy zdanění novým souvislostem ekonomiky sdílení a digitální ekonomiky obecně.

1.4. EHSV se nedomnívá, že je zapotřebí nového, zvláštního režimu zdanění společností působících v rámci ekonomiky sdílení. Zato považuje za nezbytné zvýšit různé formy spolupráce a koordinace mezi členskými státy a jednotlivými orgány daňové správy z různých členských států, aby mohly veřejné orgány držet krok s tempem a dynamikou digitální ekonomiky a ekonomiky sdílení.

1.5. EHSV doporučuje, aby systém zdanění pro ekonomiku sdílení respektoval zásadu neutrality (tj. nenarušoval vývoj na trhu) a obsahoval přiměřené a spravedlivé mechanismy zdanění pro různé formy společností působících v rámci ekonomiky sdílení nebo v tradičních formách.

1.6. EHSV doufá, že bude rychle vytvořen jednotný a integrovaný evropský systém, který v jednotlivých členských státech zaručí společná pravidla pro digitální ekonomiku, vzhledem k přirozené tendenci digitálních sítí působit v přeshraničním kontextu. Proto by bylo na škodu, kdyby se v jednotlivých členských státech rozšířily různé druhy regulace, a proto je nezbytný skutečně evropský přístup.

1.7. EHSV žádá evropské orgány, aby vynaložily veškeré možné úsilí na zavedení různých forem mezinárodní spolupráce mimo Evropu s cílem stanovit pro digitální ekonomiku určitá základní pravidla, protože potenciál digitálních sítí umožňuje již nyní řídit služby a výměny zboží kdekoli na světě, a to prostřednictvím digitální platformy nacházející se na jednom místě na Zemi.

1.8. Podle EHSV je mimoto nezbytné přizpůsobit stávající předpisy a zásady novým situacím, které jsou odlišné od minulosti částečně v důsledku příležitostí, jež vytvářejí nové technologie, a to s cílem zajistit jednotné a přiměřené zacházení se všemi hospodářskými subjekty vykonávajícími určité činnosti tradičním způsobem nebo v rámci digitální ekonomiky.

1.9. EHSV vyzývá Komisi a členské státy, aby společně usilovaly o přijetí všeobecného právního rámce pro digitální ekonomiku, jenž by byl s to koordinovat a ujednotit daňové předpisy použitelné na tyto nové typy hospodářství.

1.10. Mj. v zájmu jednodušší správy režimu zdanění a především s cílem usnadnit výběr DPH má EHSV za to, že testování „stálé virtuální provozovny“ by v kontextu digitální ekonomiky a ekonomiky sdílení, jež mají stále častěji přeshraniční a stále méně územně omezený charakter, mohlo být přínosné.

1.11. Podle EHSV je navíc třeba podotknout, že musí být kromě přiměřeného režimu zdanění zaručena ochrana a respektování i) práv spotřebitelů; ii) soukromí a pravidel zacházení s osobními údaji; iii) pracovníků a poskytovatelů služeb, na něž se vztahují jak nové obchodní modely, tak také činnost platform pro spolupráci.

2. Úvod

2.1. Jak ukazují různé údaje, ekonomika sdílení narůstá na objemu a rychle roste. V roce 2015 představovaly příjmy spojené s ekonomikou sdílení odhadem 28 miliard EUR (o pouhý rok dříve to byla pouze polovina této částky).

2.1.1. Rozvoj tohoto odvětví od roku 2015 ještě více posílily významné investice důležitých platform. Odhaduje se, že v budoucnosti by mohl obrat ekonomiky sdílení v celé EU dosahovat 160 až 572 miliard EUR.

2.2. Jak ukazují číselné údaje, ekonomika sdílení se rozšiřuje do čím dál více odvětví a má potenciál vytvářet přidanou hodnotu, pracovní místa na různých úrovních a zajišťovat evropským spotřebitelům efektivní služby za konkurenceschopné ceny.

2.3. Odvětví ekonomiky sdílení však zároveň vyvolává řadu problémů pro evropského zákonodárce, který je povinen zabezpečit zásady a pravidla, jejichž cílem je vytvořit jasný a předvídatelný právní rámec⁽¹⁾. Jeho regulační opatření však nesmějí oslabovat velký potenciál pro inovace, jaký odvětví vykazuje.

2.4. Anglický termín „collaborative economy“ se často používá zaměnitelně s „sharing economy“ (v češtině v obou případech „ekonomika sdílení“). Slovník Oxford English Dictionary v roce 2015 zahrnul spojení „sharing economy“ mezi nová hesla a definuje ekonomiku sdílení jako „ekonomický systém, v němž soukromé osoby sdílejí aktiva nebo služby zdarma nebo za poplatek, obvykle prostřednictvím internetu“.

2.5. Toto stanovisko používá pojem „ekonomika sdílení“, jak ho definuje Evropská komise ve svém sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 2. června 2016 Evropský program pro ekonomiku sdílení.

2.6. Ekonomikou sdílení se konkrétně označují obchodní modely, v nichž jsou činnosti usnadňovány platformami pro spolupráci, které umožňují dočasné využívání zboží nebo služeb často poskytovaných soukromými osobami.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 19.8.2016, s. 36, odstavec 8.2.4.

2.6.1. Ekonomika sdílení zahrnuje tři kategorie subjektů: i) poskytovatele služeb, kteří sdílejí zboží, zdroje, čas a/nebo dovednosti – může se jednat o soukromé osoby nebo profesionály; ii) uživatele takových služeb; iii) zprostředkovatele, kteří prostřednictvím on-line platformy (platformy pro spolupráci) propojují poskytovatele služeb s koncovými uživateli. Transakce v rámci ekonomiky sdílení obecně nezahrnují změnu vlastnictví a mohou být prováděny pro zisk i neziskově.

2.7. Ekonomika sdílení v první řadě prostřednictvím platform pro propojování a spolupráci otevírá cestu snazšímu a efektivnějšímu přístupu ke zboží a službám než v minulosti, čímž usnadňuje uspokojení poptávky spotřebitelů dodávkami zboží a služeb, které mohou poskytovat profesionálové nebo neprofesionálové.

2.8. Využívání účinných technologií a platform pro propojování proměnilo různá odvětví, například dopravu na krátké a dlouhé vzdálenosti, hotelnictví či správu pronajímaných domů nebo pokojů, jež umožňují velmi účinné a rychlé uspořádání služeb zaměřených na sladění poptávky a nabídky.

2.8.1. V této souvislosti se etablovalo několik velkých správcovských subjektů, které se většinou nacházejí mimo Evropskou unii a jsou jasnými příklady narůstajícího upevňování ekonomiky sdílení. Tyto příklady ukázaly velký růstový potenciál odvětví, avšak odhalily také problémy, před něž staví ekonomika sdílení zákonodávce z právního hlediska, z hlediska systémů zdanění a s ohledem na formy regulace zaměstnanosti a sociálního zabezpečení a pojištění zaměstnanců.

2.9. Kromě těchto odvětví začínají do oblasti ekonomiky sdílení čím dál více spadat i jiná odvětví, například určité finanční služby, osobní péče a zdravotnické služby. V nadcházejících letech se k nim přidá řada dalších odvětví, což ekonomiku sdílení posune na ještě významnější místo. Je tedy zřejmé, že řádná diskuze o jejich regulačních a daňových aspektech je v současné době nejen užitečná, ale i nezbytná.

3. Ekonomika sdílení a nové obchodní modely

3.1. Šíření nástrojů informačních a komunikačních technologií a tzv. internetu věcí s sebou přineslo vznik mnoha nových technologických společností. V současné době lze pozorovat řadu obchodních modelů spojených s odvětvím digitální ekonomiky a ekonomiky sdílení. Tyto modely se liší v závislosti na své struktuře a velikosti společnosti a také co do velikosti referenčních trhů, způsobů využívání technologií a organizačního modelu. V souvislosti s daňovým režimem lze nicméně identifikovat tři shrnující skupiny:

- model velkých společností, které vykonávají různé funkce na digitálním základě prostřednictvím internetu a jejichž příjmy pocházejí převážně z prodeje a správy shromážděných údajů a z reklamy (např. Google);
- model platform pro správu a střetávání nabídky a poptávky, který je založen na propojování spotřebitelů a poskytovatelů využívajících digitální platformy jako propojovací zařízení a v jehož rámci transakce vytvářejí příjmy jak pro propojující platformu, tak i pro konečného poskytovatele služby (např. Airbnb, Uber);
- model platform pro vzájemné výměny, v jehož rámci se teoreticky neprovádějí žádné hospodářské transakce v peněžní podobě, ale může docházet k výměně zboží a služeb stejné hodnoty mezi uživateli a poskytovateli.

3.2. Pokud jde o model velkých platform pro univerzální vyhledávání na internetu, umožňuje platforma zpracování údajů a vytváření přidané hodnoty, kterou pak lze přizpůsobit konkrétní spotřebitelské poptávce a prodat.

3.3. EHSV by v této souvislosti rád poukázal na specifickou hodnotu údajů, o nichž se dokonce hovoří jako o „nové měně“⁽²⁾. Přidaná hodnota podléhá DPH a uplatňuje se zásada místa určení. Může však být obtížné posoudit výši vytvářené hodnoty v různých fázích a tedy i rozdělit daňové povinnosti.

⁽²⁾ Více informací naleznete v článku Světového ekonomického fóra <https://www.weforum.org/agenda/2015/08/is-data-the-new-currency/>

3.4. Rychlý růst nových obchodních modelů vyžaduje celkové posouzení tvorby hodnoty a daňových povinností.

3.5. Pokud jde o platformy, které zprostředkovávají střetávání nabídky a poptávky (model typu Uber), je důležité se předem zamyslet nad možností stanovit pravidla a požadavky týkající se přístupu na trh, která by se vztahovala na digitální platformy provozované v odvětví ekonomiky sdílení a především na všechny poskytovatele služeb, kteří tyto platformy využívají.

3.5.1. Požadavky na přístup na trh mohou zahrnovat nutnost oficiálního povolení provozovat podnik, licenci nebo minimální požadavky na kvalitu (např. velikost prostor nebo druh vozidla, požadavky na pojištění nebo vklad atd.). Vzniklý zisk je často posouzen a přidělen jedinci nebo podniku, přičemž podléhá dani z příjmů právnických osob.

3.6. Směrnice o službách stanoví, že požadavky na přístup na trh určené jednotlivými členskými státy musejí být opodstatněné a přiměřené a musejí zohledňovat konkrétní obchodní model a související inovativní služby, aniž by se upřednostňoval jeden obchodní model nebo model řízení služeb před ostatními (zásada neutrality).

3.7. EHSV souhlasí s poznámkou Komise v její roční analýze růstu za rok 2016, podle níž by pružnější regulace trhů služeb, včetně těch spadajících do ekonomiky sdílení, zvýšila produktivitu a mohla by novým aktérům usnadnit vstup na trh, snížit cenu služeb a spotřebitelům rozšířit výběr.

3.8. Proto doufá, že požadavky na přístup na trh platné pro ekonomiku sdílení – pokud a až budou v různých vnitrostátních právních systémech existovat – budou v souladu se směrnicí o službách a zajistí: i) rovné podmínky pro různé hospodářské subjekty v odvětvích, kde vedle sebe existuje tradiční ekonomika a ekonomika sdílení; ii) jasné a snadné regulační požadavky, které podpoří potenciál inovací a příležitosti, jež může ekonomika sdílení nabídnout stále většímu počtu osob.

4. Institucionální rámec

4.1. Odvětví ekonomiky sdílení je utvářeno službami on-line poskytovanými digitálními platformami, a proto alespoň částečně přesahuje koncepci teritoriality, jíž se vyznačuje běžná ekonomická činnost. Je tedy důležité, aby byl vypracován odpovídající a jasný regulační rámec také pro ekonomiku sdílení, který by odrážel celkový cíl Evropské komise danit vzniklé zisky.

4.2. EHSV se domnívá, že právní jistota by posílila pravidla, podle nichž by se u podniků poskytujících nebo podporujících služby ekonomiky sdílení předpokládalo, že mají daňovou vazbu na Evropu. Právě s ohledem na specifické znaky digitálních podniků se v této souvislosti diskutuje o možnosti zavést nový typ virtuálního sídla společností, který byl definován jako „stálá virtuální provozovna“. Jedná se o zajímavou formulaci, která má předejít problémům spojeným s určením sídla tohoto druhu činnosti, ale která vyžaduje rozsáhlou diskusi a odpovídající analýzu během nadcházejících let. Díky tomu by bylo možné určit v EU sídlo pro činnosti prováděné prostřednictvím digitálního trhu, aby se zajistilo, že ekonomická hodnota transakce bude zdaněna v Evropě a – v obecnější rovině – tam, kde je vytvářena hodnota.

4.3. Ekonomika sdílení by díky digitalizaci plateb prováděných prostřednictvím platform pro spolupráci a úplné dohledatelnosti těchto plateb mohla usnadnit některé úkony vnitrostátních daňových orgánů. Návrh systémů plateb by mohl subjektům v tomto odvětví usnadnit plnění daňových povinností, jako je tomu například v Estonsku, kde ve spolupráci s digitálními platformami usnadnili postup přiznání příjmů pro řidiče a některé poskytovatele služeb.

4.4. EHSV se celkově domnívá, že výměna přesných a dohledatelných informací mezi daňovými orgány, provozovateli a platformami pro spolupráci pomůže snížit administrativní zátěž spojenou s daňovými odvody v odvětví ekonomiky sdílení a donucovací zátěž finančních orgánů, jelikož technologická nastavení, v nichž se odehrávají transakce, usnadní spolupráci a učiní ji jistější.

5. Zdanění ekonomiky sdílení

5.1. V souvislosti se zdaněním ekonomiky sdílení je třeba poznamenat, že odborná skupina Komise pro zdanění digitální ekonomiky zřízená ve své zprávě ze dne 28. května 2014 dospěla k závěru, že by pro digitální ekonomiku nebo společnosti neměl existovat zvláštní daňový režim, nýbrž že by bylo vhodnější přizpůsobit platné právní předpisy a daňové modely novým podmínkám a využít plošnou sledovatelnost transakcí uskutečňovaných prostřednictvím platform ekonomiky sdílení ke správě daňových povinností.

5.2. V praxi to znamená, že nové obchodní modely vyžadují zvláštní pozornost Evropské komise a vnitrostátních daňových orgánů, především pokud mají platformy sídlo mimo EU, aby bylo rozložení daní z ekonomické hodnoty, kterou vytvářejí různé subjekty (poskytovatelé, uživající příjemci a zprostředkovatelské platformy), pokud možno spravedlivé a rovnoměrné.

5.3. EHSV má za to, že je třeba zaujmout odpovídající a přiměřený přístup k přizpůsobení obecných předpisů a zásad, jimiž se řídí daňové záležitosti v odvětví ekonomiky sdílení. Tento přístup by měl přinést jasná a předvídatelná pravidla pro subjekty působící v tomto odvětví, aby nevznikaly nadměrné náklady na dodržování předpisů, jež by růst tohoto nedávno vzniklého odvětví s rozsáhlými, avšak dosud ne zcela předvídatelnými či měřitelnými vyhlídkami do budoucnosti mohly ohrozit.

5.4. Veškeré budoucí evropské iniciativy v oblasti zdanění obchodních modelů digitální ekonomiky by měly zohlednit různé nedávné iniciativy Evropské komise proti vyhýbání se daním. V důsledku toho by tedy všechny regulační kroky měly být činné v úzké koordinaci a jako součást komplexního a soudržného rámce pro činnost.

5.5. Iniciativa pro jednotné zdanění v digitální ekonomice je zapotřebí, aby se posílil evropský vnitřní trh a povzbudil se jeho růst, jelikož se jedná o odvětví, které již nyní utváří významnou část evropského hospodářství a v nadcházejících letech bude jeho úloha ještě významnější.

5.5.1. V tomto ohledu poskytují články 113 a 115 Smlouvy silný právní základ pro vypracování pravidel pro přímé i nepřímé zdanění ekonomiky sdílení, která by měla upevnit vnitřní trh a zlepšit jeho fungování.

5.6. Některé členské státy se rozhodly přijmout opatření v oblasti zdanění digitální ekonomiky prostřednictvím nových a závazných právních předpisů, zatímco jiné schválily pokyny určené subjektům činným v tomto odvětví. Jak se uvádí výše, iniciativa pro zdanění v digitální ekonomice na evropské úrovni je však nutná.

5.7. EHSV tudíž doufá, že bude možné přijmout v oblasti zdanění digitální ekonomiky legislativní opatření na evropské úrovni a stanovit odpovídající zapojení členských států a koordinaci s nimi, aby byl posílen vnitřní trh a byly plně využity možnosti, které digitální ekonomika nabízí.

5.8. Poskytovatelé služeb ekonomiky sdílení jistě podléhají daňovým povinnostem, přesto však existují určité obtíže s určením daňových poplatníků, mj. kvůli tomu, že mohou fungovat v rámci profesní činnosti (např. nepřetržitě nabízet poskytování služby) nebo činnosti příležitostné (např. formou zahrnutí příjmů, aniž by se jednalo o profesi). Kromě těchto obtíží s identifikací daňových poplatníků je mnohdy složité i přesně vyměřit zdanitelný příjem.

5.9. EHSV v této souvislosti považuje stanovení minimální hranice příjmů za užitečný způsob, jak rozhodnout, zda má být konkrétní činnost považována za profesní či nikoliv. Doufá však, že určení takových hranic bude opodstatněno řádnými důkazy či důvody.

5.10. V souvislosti s novými obchodními modely je nutná celounijní koordinace, aby se zabránilo dvojímu zdanění a zneužívání daňového systému. Členské státy by měly zavést a uplatňovat osvědčené postupy modelů zdanění, a to především u společností, které spravují a provádějí činnosti spojené se sladěním nabídky a poptávky prostřednictvím digitálních platform. Evropská komise musí zajistit koordinaci právních předpisů tím, že prostřednictvím směrnice stanoví určitá společná a sdílená pravidla.

5.11. EHSV zároveň apeluje na vnitrostátní finanční správy, aby zveřejnily pokyny s cílem poskytnout poskytovatelům služeb působícím v rámci ekonomiky sdílení jasná vodítka. Poskytovateli služeb jsou často soukromé osoby, a proto je skutečně zapotřebí informace o daňových povinnostech poskytovat, jelikož tyto osoby mnohdy nevědí, zda jsou povinny k dani.

5.12. EHSV doufá, že evropské a vnitrostátní právní předpisy budou obsahovat mechanismy k podpoře spolupráce mezi subjekty ekonomiky sdílení a daňovými orgány. Díky rozsáhlému využívání přesných a dohledatelných informací by tato spolupráce mohla podpořit daňové zjednodušení a daňovou transparentnost, a to až do té míry, že by u některých činností bylo možné, že by se digitální platformy ve spolupráci s daňovými orgány staly „zastupujícími přímými plátcí daně“.

5.12.1. EHSV v této souvislosti zdůrazňuje, že daňová jistota vyžaduje v době rychlého rozvoje a růstu nových obchodních modelů zvláštní pozornost, jelikož rostou obavy z nejistoty v daňových záležitostech a dopadu na přeshraniční obchod a investice, a to především v souvislosti s mezinárodním zdaněním⁽³⁾.

5.13. EHSV poukazuje na skutečnost, že ekonomika sdílení by mohla rozšířit vnitrostátní daňovou základnu tím, že do ekonomiky přinese pracovní místa a nové zdroje. Příslušné vnitrostátní orgány by měly rozvíjet účinnější systémy výměny informací uvnitř orgánů s cílem využít této nové základny. Tyto údaje by spolu s novými technologickými možnostmi mohly zajistit větší daňovou jistotu s nižšími náklady jak pro poskytovatele služeb, tak pro orgány daňové správy. Jelikož se digitální platforma, poskytovatel služeb a klient mohou nacházet v různých členských státech, je třeba tuto otázku dále prozkoumat na úrovni EU, aby byla věnována náležitá pozornost přeshraniční ochraně dat.

6. DPH

6.1. Pokud jde o činnosti v rámci ekonomiky sdílení a o to, zda podléhají DPH, je nutné na úvod rozlišit mezi činnostmi prováděnými různými novými obchodními modely, např. přímo platformami pro spolupráci a individuálními poskytovateli služeb registrovanými v těchto platformách, a modely, které prostřednictvím platformy provozují nejrůznější činnost, např. prodej ploch nebo uživatelských dat za účelem inzerce a reklamy.

6.2. Pokud jde o naposledy uvedené případy, společnosti již podléhají dani z příjmu právnických osob. Shromažďují informace od uživatelů – pokaždé, když uživatel zadá heslo do vyhledávače, shromažďují společnosti informace. Poté je mohou prodat zadavatelům reklamy a dalším zainteresovaným stranám, a pokud vzniká hodnota, měla by tato výměna údajů (shromažďování a prodej informací) podléhat DPH.

6.3. Pokud jde o modely založené na střetávání nabídky a poptávky, lze říci, že vytvářejí „přidanou hodnotu“ poskytováním služby a umožněním transakce/výměny mezi zákazníky a řidiči. Měly by tedy podléhat DPH.

6.4. Obecně řečeno, pro účely DPH je nutné odlišit různé situace týkající se způsobů platby za služby poskytované v ekonomice sdílení: i) situace, kdy jsou služby poskytovány za peněžní úplat; ii) situace, kdy nedochází k peněžní úplatě, ale služba je hrazena jinou službou nebo nepeněžní odměnou; a iii) situace, kdy jsou služby poskytovány bezplatně a nevzniká zisk.

6.5. Předpisy o DPH platné pro situaci i) uvedenou výše lze vyvodit z předpisů a zásad stávajících právních předpisů stanovených Soudním dvorem Evropské unie, zatímco situace iii) by nemusela spadat do oblasti působnosti platných předpisů o DPH.

6.5.1. Vzhledem ke konkrétním okolnostem, které mohou vzniknout v souvislosti s bodem ii), požaduje EHSV podrobné prozkoumání toho, zda činnosti platform pro spolupráci podléhají povinnosti odvodu DPH či nikoliv. Právní rámec v této oblasti je v současné době skutečně nejasný, především pokud jde o služby, které – jak bylo uvedeno výše – nevyžadují peněžní úplatu, ale využívají údaje o spotřebitelích, jejich preferencích a zvycích pro obchodní účely.

⁽³⁾ Více informací naleznete ve zprávě MMF/OECD pro ministry financí G20 ohledně daňové jistoty.

6.6. Podle názoru EHSV je důležité, aby se Komise v rámci svého akčního plánu zabývala otázkou DPH v ekonomice sdílení a regulovala ji, například uplatňováním zjednodušených pravidel a zásad pod určitou hranici obratu – jako tomu je již v některých zemích – s cílem omezit náklady na dodržování předpisů, a to především pro malé a střední podniky a příležitostně poskytovatele služeb.

6.7. Evropská komise a vnitrostátní orgány daňové správy by měly podporovat spolupráci a koordinaci při provádění předpisů o DPH v odvětví ekonomiky sdílení.

7. Závěrečné připomínky

7.1. EHSV podporuje stanovisko Evropského parlamentu týkající se evropského programu pro ekonomiku sdílení, v němž EP konstatuje, že „evropští podnikatelé vykazují silnou náchylnost k vytváření platforem pro spolupráci pro sociální účely, a potvrzuje nárůst zájmu o ekonomiku sdílení, jež vychází z obchodních modelů založených na spolupráci“⁽⁴⁾.

7.2. Zvláštní znaky ekonomiky sdílení, její inovační potenciál a potřeba uvést daňová pravidla do souladu s exponenciálním růstem odvětví hovoří ve prospěch zapojení organizované občanské společnosti do konzultací a analýz prováděných Evropskou komisí, jejímž cílem by mělo být propojení zainteresovaných stran v daném odvětví, zástupců institucí EU/vnitrostátních finančních správ a akademických odborníků za účelem zahájení společné diskuze o otázkách souvisejících se zdaněním ekonomiky sdílení.

7.3. EHSV žádá Evropskou komisi, aby navrhla další doporučení v zájmu lepší výměny informací mezi vnitrostátními daňovými orgány a rovného daňového zacházení s poskytovateli služeb. EHSV má za to, že bude zapotřebí vypracovat návazné stanovisko, aby se dále posoudily požadavky daňové politiky a také dopady a výstupy zdanění digitální ekonomiky.

7.4. Pokud jde o práva pracovníků a spotřebitelů zapojených do ekonomiky sdílení, odkazuje EHSV na stanovisko *Ekonomika sdílení a samoregulace*⁽⁵⁾. V této souvislosti je však třeba připomenout, že dopad ekonomiky sdílení na trh práce má velmi závažné důsledky, které vyžadují věnovat zvláštní pozornost ochraně pracovníků, zejména co se týče hrazení příspěvků na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění a příspěvků na důchodové zabezpečení.

7.4.1. EHSV v této souvislosti znovu zdůrazňuje, že je zapotřebí vzít v úvahu dopad ekonomiky sdílení na trh práce, a poukazuje na to, že plná ochrana pracovníků a poskytovatelů služeb je cíl, který by normotvůrci EU i vnitrostátní normotvůrci měli mít neustále na paměti.

V Bruselu dne 19. října 2017.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Georges DASSIS

⁽⁴⁾ Zpráva o evropském programu pro ekonomiku sdílení (2017/2003(INI)), 11. května 2017.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 303, 19.8.2016, s. 36, odstavec 8.2.4.